

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

CXLII. 6794—1286, mense julio, ind. XIV.

Alexius Pothus et familia monasterio vendunt campos in loco Bara.

† Τὸ πρακτικὸν Ἀλεξίου τοῦ Πόθου καὶ τῆς γοναϊκῆς καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου, οὐπερεῖχεν εἰς τὴν Βάρην †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως Ἀλέξιος ὁ Πόθος οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

Σίγνα Μαρίας, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀγγελῆς, Βιρήνης καὶ Θεοδώρας, τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγεμονεῦοντα κῆρ Κάλλιστον . . . τὴν πρᾶσιν . . . καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης τὰ καὶ πλησίον ὄντα τοῦ ἀδελφοῦ μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Πόθου, ἦγον τὰ ἐκ τῆς γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τὰ ἡμίση μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτῶν, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἐσῶστερον περιεστήσαμεν αὐτῷ εἰς ὑπερπύρα δεκαεννέα καὶ ἑκατὸν τριῶν ὑπερπύρων δεκαεξί, ἅτινα δὴ καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν ὡμῶν καὶ . . . τοῦ ἐν μοναχοῖς κυροῦ Θεοστηρίτου . . . ἐκχωροῦμεν ὡμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης ἡμῶν πράξεως. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι εὐλόγως ἢ ἀνευλόγως, οὐ μὴ εἰσακουσθήσόμεθα, ἀλλὰ καὶ δόσεως λόγου προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπερπύρων λίτραν μίαν. μηνὶ Ιουλίῳ ἰνδ. ιδ' τοῦ σφ η δ' ἔτους †.

Μάρτυρες Ἰωάννης ὁ Μουρμουντανός, Νικόλαος ὁ Μαγκούφης, Κωνσταντῖνος ὁ Ραθηνός.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου τοῦ βασιλέως, Γεώργιος ὁ Πετριτζής, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ νομικός τῶν Ἀγιοσοφιστικῶν χωρῶν, Μαυροῦ ἡλ. ἱερεὺς ὁ Βεστάρχ[ης], τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον ὡς παρῶν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικός, Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος, τὰ τοῦ ὕφους γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

ΟΧΛΙΗ. 6795—1287, mense martio, ind. XV.

Constantinus Gabalas et familia monasterio vendunt campos in loco Dara.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Κωνσταντίνου τοῦ Γαβαλά, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδῶν αὐτῶν χάριν τῶν εἰς τὴν Βάρην χωραφίων αὐτῶν †.

† Κωνσταντίνος ὁ Γαβαλάς οικεῖα χειρὶ προέταξα. σίγνα Ξένης, τῆς συζύγου αὐτοῦ, Ἰωάννου, Ἀννης καὶ Εἰρήνης, τῶν παιδῶν αὐτῶν, Ἀννης τῆς Γλαβαίνης, τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ.

Ἐν ὀνόματι κ. τ. έ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . ἐκποιούμεεν πρὸς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμονεούοντα, κῆρ Κάλλιστον, τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης τὰ καὶ πλησίον καὶ ἐναπολειφθέντα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κοροῦ Ἀλεξίου, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτῷ εἰς ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ πέντε. ἃ δὴ καὶ λαβόντες . . . ἐκχωροῦμεθα ὑμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν κ. τ. έ. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν βουλευθῆ ἀνατρέψαι . . . λόγῳ προστίμου ὑποκείσεται πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπερπύρων λίτραν μίαν. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ ςφϋε' ἔτους †.

Σίγνα· Μιχαὴλ Νόθου, υἱοῦ Γεωργίου τοῦ Πόθου, Ἰωάννου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Μαρίας τῆς Ἀσονταρίνης, Νικολάου τοῦ Σμόρνου, Γεωργίου τοῦ Ἀσοντάρη, Ἰωάννου τοῦ Μονεμβασιώτου, Θεοδώρας τῆς Μεσοποταμιτίσης.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικός, Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος, τὰ τοῦ ὕφους γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

CXLIV. [6801—1293], mensis maii, ind. VI.

Manuel Sguronulius iussu imperatoris describendas curas fines possessionum monasterii.

† Τὸ ἐσώτερον γετονός ἀποκαταστατικὸν γράμμα παρὰ τοῦ δεσποτικῶν τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων δι' ὄρισμοῦ προσκυνητοῦ χάριν τοῦ περιόρου τῆς μονῆς, ἐπεὶ κατεδυναστεύετο παρὰ τῶν Νεοχωριτῶν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτοῦ καὶ νομὴν τὴν ἀνεκαθεν ὄροθετηθεῖσαν †.

† Οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ οὕτως ἐπιτεκνημένῃ τῶν Λέμβων ἐνασκούμενοι μοναχοὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν πρόσταγμα προκεκομίσασί μοι, διοριζόμενον, ὅπως τηρήσας διενέξεις, ἃς ἔχουσιν ἐπὶ τῷ περιόρῳ τῆς γῆς αὐτῶν μετὰ τε τοῦ οἰκείου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, πανευγενεστάτου Δούκα κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Ἀπρηνοῦ, μετὰ τοῦ Μαυροζώμη, ὡς κατεχομένων τὴν γῆν τῆς Θρακησίνης καὶ ἀρτίως δοθεῖσαν τῇ αὐτῇ Θρακησίνῃ δι' ὄρισμοῦ προσκυνητοῦ, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τῶν Νεοχωριτῶν, καὶ οἰκονομήσω, ἵνα διαμένωσιν ἀνενόχλητοι. καὶ κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ τοιοῦτου θείου καὶ προσκυνητοῦ προστάγματος μὴ δυνηθεὶς αὐτὸς αὐτοφίλῳ ἀπελθεῖν καὶ τηρῆσαι αὐτὰς διὰ τὰς ἐπιχειρένας δουλείας τῆς ἐνοχῆς μου, ἀπέστειλα δικαίῳ μου τὸν γαμβρὸν μου, κῆρ Μανουὴλ τὸν Κριτόπουλον, παραδηλώσας διὰ γραφῆς μου καὶ τῷ δεσπότη μου, τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σμύρνης καὶ ὑπερετίμῳ, εἰς τὸ ἐξαποστεῖλαι ἄρχοντας τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ καὶ ἀπελθεῖν μετὰ τοῦ εἰρημένου Κριτοπούλου καὶ ἐφευρεῖν μετὰ πάσης ἀληθείας καὶ ἐξετάσεως τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὴ ἀποστείλας τὸν τε μέγαν σακελλάριον τὸν Σταφιδάκη καὶ τὸν σακελλίον τὸν Λαπαρδᾶν παρεγένοντο μετὰ τῶν μοναχῶν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα καὶ ἡ διένεξις ἦν. ὑπῆρχον δὲ ἐκεῖσε καὶ ὄσοι ἀπὸ τοῦ χωρίου τοῦ Παναρέτου Μανταίας χρήσιμοι γέροντες οἱ καὶ πρὸς πίστωσιν μαρτυρίας ἐμπρόσδεκτοι καὶ ἔχοντες τὰς εἰδήσεις καὶ τὰ γνωρίσματα τοῦ τόπου, ὃ τε Θεόδωρος ὁ Μαρτίνος, Νικόλαος ὁ Κακαβάς, Λέων ὁ Ἀρμένης, Θεόδωρος ὁ Βαρίτης, ὁ νομικὸς Γεώργιος, Γεώργιος ὁ Παλαμάρης, Μιχαὴλ ὁ Ἐξάκουστος, Ἰωάννης ὁ Παρδαλέων, ὁ Λογγίβαρδος Μιχαὴλ, Ἰωάννης ὁ Ῥοδινός, Νικόλαος ὁ Παρδοπεφαγωμένος, Μιχαὴλ ὁ Βαρίτης,

ἱερεὺς ὁ Γεώργιος καὶ ἕτεροι, καὶ ἀναγινώσκοντες τὸν περίορον τῆς
 τῆς τῆς δηλωθείσης σεβασμίας μονῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ προσὸν αὐτῆ
 χρυσόβουλλον, τὰς κατὰ τόπους ὁροθεσίας, ἐφ' αἷς οἱ Παναρετίται
 ἠρωτῶντο μετ' ἐπιτιμίου, ἀληθεύειν τὸν περίορον διωμνύμενοι ἔφα-
 σκον καὶ ἐκαὶ τὰς στήλας πηγνύοντες, ἐνθα οἱ αὐτοὶ μετὰ τοῦ περιό-
 ρου ἐδείκνυον τοὺς ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Δούκα κενοὺς καὶ ἀπράκτους,
 ὡς μὴ ἔχοντας δίκαιον, ἐφ' οἷς ἠδίκουν δεικνύοντας, ἀδυνατοῦντες
 λέγειν τι ὡς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν τὸ δίκαιον ἀπαντῶν. ὡς δ' ὠρίσθη
 δι' ὁρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὁ
 δηλωθεὶς γαμβρὸς μου ὁ Κριτόπουλος ἀπελθεὶν εἰς τὴν δουκικὴν ἐνέρ-
 γειαν τῆς νήσου Χίου, οὐκ ἔφθασε τηρῆσαι καὶ τὴν τῶν Νεοχωριτῶν
 ὑπόθεσιν, ἀλλὰ κατέλειψε ταύτην ἀτήρητον. καὶ πάλιν οἱ μοναχοὶ
 τῆς δηλωθείσης σεβασμίας μονῆς πρὸς με ἀφίκοντο, ἵνα καὶ τὴν
 τούτων ὑπόθεσιν διορθώσωνται, καὶ ἀποστείλας τὸν μεγαλοδοξότατον
 καὶ ἡγαπημένον μοι σύντροφον, τὸν βασιλικὸν βεττιαρτέην, κῆρ Λέ-
 οντα τὸν Μοναστηριώτην, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα καὶ ἡ τῶν
 Νεοχωριτῶν ὑπόθεσις ἦν, συναθροίσας καὶ ἀπὸ τῶν πέλας χωρίων,
 τῆς τε Μανταίας, στρατιώτην τὸν Πετριτζην, τὸν γαμβρὸν τοῦ Θρα-
 κῆση, καὶ ἀπὸ τῶν Χειλῶν ἱερέα Νικόλαον τὸν Λιβαδιώτην, Καλ-
 λουάν τὸν Δαμάλιον καὶ τὸν Ραφομμάτην Μανουήλ, καὶ τοῦ περιόρου
 τῆς μονῆς ἀναγινωσκομένου εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πάντες οἰκοδε-
 σπῶνται καὶ τοπικοὶ γέροντες ἐν ἐπιτιμίῳ τ' ἀληθῆ λέγειν τὸν περίο-
 ρον, παρίστων καὶ τὰς στήλας δεικνύοντες ἐν οἷς τόποις μετὰ τοῦ πε-
 ριόρου ἐπήγγυον, καὶ ἀνενοχλήτους τοῦ λοιποῦ τοὺς μοναχοὺς κατέ-
 στησα, τοὺς δὲ Νεοχωρίτας μηκέτι κατεπεμβαίνειν τῶν ὁροθεσιῶν
 τῆς μονῆς πεποίηκα, μηδὲ πειράσθαι, ἐφ' οἷς μὴ ἔχειν δίκαιον δι-
 καιοῦσθαι τῷ λόγῳ τῆς δυναστείας, ἀλλὰ μένειν ἀμφοτέρα τὰ μέρη
 ἐν ὅροις τοῖς ἰδίοις καὶ τῆς ἀδικίας ἀπέχεσθαι. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγε-
 γόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ
 μονῇ τῶν Λέμβων δι' ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῆς. μηνὶ
 ματίφιν δ. ἕκτης †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐ-
 θέντου καὶ βασιλέως, Μανουήλ σεβαστός Υἱοῦρῶ-
 πουλος, ὁ δομέστικος τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων †.

CXLV. 6802—1293, mense novembri, iud. VII.

Incolae Neochorii promittunt se non moturos esse litem de finibus monasterii.

† Γράμμα ὁποσχετικῶν τῶν ἐπαίκων τοῦ Νεοχωρίου, ἵνα μηδ' ἄλλως τολμήσωσι πώποτε κινήσαι λόγον κατὰ τοῦ πλησιάζοντος αὐτῶν περιόρου τῆς μονῆς †.

† Ἡμεῖς οἱ ἔποικοι τοῦ Νεοχωρίου, ὅ τε Θεόδωρος ὁ Πολίτης, Θεόδωρος ὁ Ζουλοχίνης, Νικήτας ὁ Λεμβάτης, Μιχαὴλ ὁ Μαυροπόδης, Ἰωάννης ὁ Βουλγησαῖος, Γεώργιος ὁ Βουλγησαῖος, Νικόλαος ὁ Ζουλοχίνης, Κωνσταντῖνος ὁ Ἀμπελας, Μιχαὴλ ὁ Εἰμένος, Μανουὴλ ὁ Μαννός, Ἰωάννης ὁ Πολίτης, ὁ ἕτερος Πολίτης Νικόλαος, Ἰωάννης ὁ Συριγμῆς καὶ οἱ ἕτεροι ὑπισχνόμεθα διὰ τῆς παρουσίας ἡμῶν γραφῆς, ὅτι εἴπερ ἠφέ ποτε βουληθώμεν δι' ὄχλου καθυποβαλεῖν τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων ἐπὶ τῷ προσόντι εἰς ταύτην παλαιγενεῖ περιόρῳ τῷ πλησιάζοντι τῷ δηλωθέντι χωρίῳ ἡμῶν, δι' οὐπερ κλησιασμοῦ ἀπειρώμεθα ἀνάρχως καὶ παρὰ πάντα δίκαιον λόγον καὶ εἰσερχόμεθα καὶ κατακάνομεν τὰ ἐντὸς τοῦ εἰρημένου περιόρου περιοριζόμενα χωράφια, καὶ ἐντεῦθεν ἀνήγητον τὰ περὶ τούτου τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντι καὶ βασιλεῖ οἱ ἐν τῇ προαναπεφωνημένῃ μονῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ, καὶ ἀπελόθη θεῖον καὶ προσκνητὸν πρόσταγμα πρὸς τὸν πανσέβαστον, σεβαστὸν οἰκτεῖον τῆ κραταίᾳ καὶ ἀγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ καὶ κύριον ἡμῶν, τὸν δομέστικον τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων, ὅπως ἀν' ἐπέμψεις καὶ τηρήσαιεν τὰ τοῦ προδηλωθέντος περιόρου, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν καὶ ἐξαπίστευε δικαίῳ αὐτοῦ τὸν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν βεστιαριτῶν μεγαλοδοξότατον κύρ Λέοντα τὸν Μοναστηριώτην, καὶ ἐτήρησε τὰ τοῦ τοιοῦτου περιόρου, καὶ εὔρε παρὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον κειρωμένους ἡμᾶς καὶ κατὰ λόγον δυναστείας, ὡς ἐντὸς τοῦ προδηλωθέντος περιόρου καταγεγραμμένα εὑρισκόμενα, τὰ παρ' ἡμῶν πεπειράσθαι χωράφια, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὁπωστίοις ἔχοντες ἢ ὑποδεικνύοντες χαρτῶν δικαίωμα, διὰ ταῦτο καὶ τὸ κύρος καὶ στέργον καὶ ἐνεργοῦν προσήξαν καὶ προσεκώρυσαν τῷ πολλάκις δηλωθέντι περιόρῳ, ἡμᾶς δὲ ἀπέπεμψαν ὡς παρὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον κειρωμένους. ἐπεὶ καὶ διὰ τοῦτο διεκρίναν, ἵνα ἀποδώσομεν καὶ τὴν τῶν χωραφίων μορτὴν, ὣν ἐφθάσαμεν τὸν παρελθόντα

χρόνον τῆς ἕκτης ἰνδικτιώνος κατακαμῆν, ἦν θῆτα μορτήν καὶ ἀδ-
θις ἐλέω χρώμενοι οἱ μοναχοὶ τῆς πτωχείας ἡμῶν ἕνεκα, ἀνθυπέ-
στρεψαν ταύτην πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα αἰ-
ῶνα οὐχ ἔχομεν ἐπ' ἀδείας ἀνακαλέσασθαι τι ἀπὸ τῶν εἰρημένων
χωραφίων. εἰ δ' οὖν, τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης ὑποσχετικῆς ἡμῶν
γραφῆς, ἐφ' οἷς ἂν καὶ προβαλλώμεθα, οὐ μὴ εἰσακουσθήσομεθα,
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποπειυόμενοι ἀπρακτοὶ καὶ ζημιά ὑποπτεσοῦμεν ὑπερ-
πύρων τριακοσίων †.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ ἐν 5ῳ δευτέρῳ ἔτει ἰνδ. ἐβ-
δόμης †.

† Ὁ ταπεινὸς ἱερεὺς καὶ νομικὸς τοῦ αὐτοῦ
χωρίου, Κωνσταντῖνος ὁ Μαννός, μαρτυρῶν ὑπέ-
γραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς Ἰωάννης, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τοῦ
αὐτοῦ χωρίου, ὁ Μαρμαρᾶς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

OXLVI. 6761—1253. mense ianuario, ind. XI. et [6769—1261],
mensibus maio et aprili, ind. IV.

Donationes factae monasterio a protovestiariissa Irene.

I. † Τὸ δωρεαστικὸν γράμμα τῆς πανυπερσεβά-
στης χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ καὶ πλησίον τῆς Πε-
τριτζίνης τοῦ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ὄντος τοῦ Ἀσάνη †.

† Θείῳ καὶ βασιλικῷ προσκυνητῷ ὄρισμῳ τοῦ κραταιοῦ καὶ
ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως παρεδόθησαν ἡμῖν χωράφια κα-
ματηρὰ παρὰ τοῦ Φραγγοπούλου ἐκείνου καὶ γραμματικοῦ τῆς ἁγίας
αὐτοῦ βασιλείας, καὶ ἐνέμοντο παρ' ἡμῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ πανεργενέ-
στατος σύγγαμβρος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βα-
σιλέως, κύρ Μιχαὴλ ὁ Φωκάς, ὄρισμῳ προσκυνητῷ εἰσηλθὲν ἐν τῇ
τοποθεσίᾳ τῇ τοῦ Ἀσάνη ἐπιλεγομένῃ τῇ πλησίον τῶν χωραφίων
ἡμῶν, παραδοῦναι πρὸς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου
τῆς Λεμβιωτίσσης χωράφια εἰς τὸ νέμεσθαι ταῦτα τὴν ῥηθείσαν μο-
νὴν, ἔφθασε δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως παραδοῦναι πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν καὶ
ἀπὸ τῶν νεμομένων παρ' ἡμῶν χωραφίων χωράφιον ἰδιοπεριόριστον
πλησίον τῆς Πετριτζίνης, ὡσεὶ μωδίων τευχάνον τὸ τοιοῦτον χωρά-
φιον μεγάλων τεσσαράκοντα, καὶ ἤρξατο νέμεσθαι τοῦτο τῇ μονῇ, οὐκ

εἰδῆθη δὲ παρ' ἡμῶν τὸ τοιοῦτον χωράφιον παρὰ τῆς μονῆς διὰ τὸ εἶναι τοῦτο ἡμέτερον. τὴν σήμερον δὲ προσελθόντες οἱ μοναχοὶ καὶ παρακαλέσαντες ἡμᾶς καὶ μνημόσυνον ἔχειν ἐπαγγειλάμενοι ἐν τῇ αὐτῶν μονῇ διὰ τὸ πλησιάζειν τὸ τοιοῦτον χωράφιον τῶν χωραφίων τῆς τοιαύτης μονῆς, ἀποχαρίζομεθα τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν βασιλικὴν μονὴν φυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας ἡμῶν. ἔχει δὲ ὁ παλιός τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἕκαστον αὐτοῦ μέρος, οὕτως· τὰ χωράφια τῆς μονῆς ἀπὸ νότου καὶ ἀπὸ βορείου μέρους ἀνεστηλώθη παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀνθρώπου, κηρὸς Ἀνδρονίκου τοῦ Ξανθοῦ, ὡς παραδέδωκε τὸ τοιοῦτον χωράφιον· κλείει γὰρ ἡ στήλη τὸ παραδοθὲν χωράφιον κάτωθεν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἔχον τὸ χωράφιον τῆς Πετριτζήνης, τὸ δὲ μέρος τῆς μεσημβρίας κρατεῖ τόπον χρυσαῖον καὶ βρουλλώδη, ἀπεδόθη γὰρ παρ' ἡμῶν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, ὥστε κατέχειν αὐτὸ κυρίως, ἀθθεντικῶς καὶ ἐξουσιαστικῶς καὶ ἀποκερδαίνειν ἡ μονὴ τὴν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου εἰσοδὸν εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ εἰρημένῃ [μονῇ] εἰς ἀσφάλειαν. καὶ οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τῆς σήμερον ἔξει ἄδειαν ἐπηρεάσαι ἢ τὴν τυχοῦσαν ὄχλησιν ἐπάξει τοῖς τῆς μονῆς μοναχοῖς περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἀλλὰ κατέχεσθαι παρὰ τῆς μονῆς ὀφείλει ἀνενοχλήτως πάντη, διὰ τὸ παρ' ἡμῶν ἀποχαρισθῆναι τοῦτο πρὸς αὐτὴν φυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας ἡμῶν. ἐπεὶ καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιῶδες γράμμα γεγονὸς ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. λ. α. ν. ο. α. ρ. ἰ. ν. δ. ι. α' ἐν ἔτει 5 φ ξ α' †.

† Εἰρήνη ἡ πρωτοβασταριτισσα †.

II. † Ἐτερον γράμμα τῆς αὐτῆς πανυπερσεβάσσης ὑπὲρ τῶν χωραφίων τῶν εἰς τὸν Ἀσάνην καὶ τῶν κατὰ πλησίον αὐτῶν, ὧν ἐξέδοτο ἐσούστερον †.

† Ἐπεὶ, ἐφθασα ἐκδοθῆναι πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης ποτὲ χωράφια τὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀσάνη, καὶ μᾶλλον καὶ δι' ἡμετέρας γραφῆς παρεδό-

θησαν ταῦτα, παραδηλοῦμαι ἀπὸ τῆς σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις, ὡς ἂν μὴ ἔχληση τις τὴν τοιαύτην μονὴν χάριν τῶν τοιούτων χωραφίων, κἄν οἶα καὶ ὕσα εἰσιν, ἀλλ' ἔχωσιν οἱ μοναχοὶ ταῦτα καὶ νέμονται, καθὼς καὶ προεξεδόθησαν τῷ τότε ταύτῃ δι' ἡμετέρας ψυχικῆς σωτηρίας, καὶ οὐ μόνον ἀπλῶς εἰς ἡμέτερον πρόσωπον προσεκυρωσάμην ταῦτα τῇ μονῇ, ἀλλὰ μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ, ἀκωλύτως καὶ ἀναποσπάστως καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων, κἄν οἶος ἄρα καὶ ἐνι, τοῖς μῆσαι εἰπεῖν, ἔχειν δίκαιόν τι εἰς τὸ ἀνατρέφαι, ὅπερ προσεκυρωσάμην ἐγὼ εἰς τὴν ἀγίαν μονὴν ταύτην, ὑφείλουσι δὲ μᾶλλον οἱ μοναχοὶ κατέχειν καὶ νέμεσθαι αὐτὰ, καθὼς εἰσι καὶ ἰδιοπεριόριστα, καὶ ὡς ἄπαξ διὰ τῆς ἡμετέρας γραφῆς ἐπιφωνήσασα ὑφείλει τοὺς ἡμετέρους παροίκους τοὺς εἰς τὸ ἡμέτερον κτῆμα τῶν Μουρμούντων προσκαθημένους, ἵνα διατηρῶσι καὶ ταῦτα καὶ τοὺς μοναχοὺς ἀνενοχλήτους τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ ἡμετέρου σιγγιλιώδους γράμματος. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μὴνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ια' Ϛ.

† Εἰρήνη ἡ πανοπερσεβάστη †.

III. † Ἐτερον γράμμα τῆς αὐτῆς πανοπερσεβάστης χάριν τῶν αὐτῶν χωραφίων τῶν εἰς τὸν Ἀσάνην †.

† Ἐπει ἔφθασα καὶ ἀπεχαρισάμην ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων γῆν χωραφίαν τὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου οὖσαν ζευγηλατείου τοῦ ἐν τῷ Κουκούλῳ, καὶ πάλιν διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν ἐζητήσαντο γράμμα ἡμέτερον οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ εἰς ἀποτροπὴν τινῶν βουλήθέντων τοῦ διασεῖν καὶ ἐνοχλεῖν αὐτοὺς διὰ τὴν τοῦ εἰρημένου χωραφίου γῆν, τῆς αἰτήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἐπιδίδωμι πάλιν τοῦτοις γράμμα ἡμέτερον εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἀποδίωξιν τῶν κειρωμένων ἐνοχλήσαι αὐτοὺς εἰς τὴν τοιαύτην γῆν, δι' οὗ καὶ διορίζομαι τῷ νῦν ἐνεργοῦντι τῷ ἡμέτερῳ κτήματι τὰ Μουρμούντα, ἡμέτερῳ ἀνθρώπῳ Θεοδώρῳ τῷ Λαπαρδαῖ, καὶ τῷ κρατοῦντι τῷ τοιαύτῳ εἰρημένῳ ζευγηλατείῳ τῷ ἐν τῷ Κουκούλῳ

ἔχουν τῷ υἱῷ τῆς Βραναίνης, ἀλλὰ δὴ καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ καιρὸν κραιθοῖσι τε καὶ διενεργοῦσι τὸ τοιοῦτον κτήμα ἡμῶν τοῦ ἀπέχειν ἀπὸ τῆς τοιαύτης γῆς καὶ μὴ ἐνοχλεῖν εἴτε διασεῖν τοὺς ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ μοναχοὺς τῶν Λέμβων ἐν τῇ τοιαύτῃ γῇ τὸ παράπαν, ἀλλὰ μένειν ταύτην ἐπὶ τῇ τῆς τοιαύτης μονῆς ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς κατὰ τὴν νῦν ἐναστῶσαν τετάρτην Ἰνδικτιῶνα, ἐάν τις ἐφθασεν εἴτε χωρίτης, εἴτε ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν ἐν τῷ ζευγηλατεῖῳ μου τοῦ στείρειν ἐν τινὶ μέρει τοῦ τῆς μονῆς χωραφιαίου τόπου, ὀφείλει τοῦ διδόναι ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τὴν εἰωθῆσαν μορτὴν ἄνευ τινὸς λόγου, διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γεγονὸς γράμμα ἐπεδόθη τοῖς ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δ'.

† Εἰρήνη ἢ πανυπερσεβάστη †.

IV. † Ἔτερον γράμμα τῆς αὐτῆς πανυπερσεβάστης χάριν ὧν προεγράψαμεν χωραφίων †.

† Ἐπει πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν ἐπιδέδωκα πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς τῶν Λέμβων χωράφιον τὸ εἰς τὸ γονικόν μου ζευγηλατεῖον τὸ εἰς τὸν Κούκουλον, ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη, οὗ ἡ κοσότης ὡσεὶ μοδίων ἑκατὸν ἐξήκοντα, καὶ κατεῖχετο παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς χρόνους οὐκ ὀλίγους, καὶ ἐπει διὰ τι σκάνδαλον συνέβη καὶ ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἀνθρώπου μου τοῦ Ἀχεληνοῦ, μὴ ἔχουσα αἴτη τὴν τυχοῦσαν εἶδῃσιν. ὅτε γοῦν ἐγνώσθη μοι τοῦτο, ὤρισθη πάλιν ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος μου, καὶ ἀπέδοτο καὶ τὴν ἀναλογοῦσαν μορτὴν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου πρὸς τὴν μονὴν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ χωράφιον, καθὼς καὶ προκατεῖχετο παρὰ ταύτης. ἵνα μὴ γοῦν πάλιν συμβῆ ἢ παρὰ ἀνθρώπου μου ἢ καὶ ἐξ ἑτέρου τινὸς, καθὼς καὶ πρότερον συνέβη, παρεγγωμαι τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις καὶ τοῖς μετὰ θάνατόν μου ἐπεξουσιάζουσι τὸ τοιοῦτον ζευγηλατεῖον, ὡς ἵνα ἀναμνησθῶσι τοὺς κόπους τοῦ αὐθέντου μου, τοῦ ἀνδρός μου, τοῦ πανυπερσεβάστου, οὗς ἐκοπίασιν ὑπὲρ τῆς Ῥωμανίας, ὡς ἵνα διαμῆνῃ ἡ τοιαύτη μονὴ ἀνενόχλητος καὶ ἀτά-

ραχος τούτου ἔνεκεν ὁ δὲ βουληθεὶς ἐπάξαι τῇ μονῇ ὄχλησίν τινα ἔνεκα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ ἐπαφίημι τοῦτοις τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀθλίου καὶ προδότου Ἰούδα καὶ μετὰ τῶν λεγόντων· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν τοῦ θεοῦ εἶδον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν πανοικεσεβάστου κατάραν καὶ τὴν ἡμετέραν, ἔξει δὲ καὶ τὴν ὑπεραγίαν μου θεοτόκον καὶ τὸν ἀρχιστρατήγον τῶν ἀνω δυνάμεων Μιχαὴλ ἀντιδίκους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εὐγενία μοναχὴ †.

V. † Ἔτερον γράμμα τῆς αὐτῆς χαριστικῶν χάριν τοῦ εἰς τὴν Βάρην προσκαθήμενου παροίκου αὐτῆς Μιχαὴλ τοῦ Μουρμουνηνοῦ μετὰ τῶν παροικικῶν αὐτῆς δικαίων †.

† Ἐκδίδωμι πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης τὸν πάροικόν μου τὸν καὶ προσκαθήμενον εἰς τὴν Βάρην, Μιχαὴλ τὸν Μουρμαντηνὸν, μετὰ πάντων τῶν διὰ πρακτικοῦ μου δικαίων, ὧν ἔχω ἀπὸ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων ἡμῶν ἀθροιστῶν καὶ βασιλέων, φοβικῆς ἔνεκα σωτηρίας τούτων καὶ ἡμετέρας, ὧν καὶ ἐκδίδωμι μετὰ πάντων τῶν διὰ πρακτικοῦ μου δικαίων, καὶ οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν κατὰ καιροὺς ἐνεργούντων τὸ τοιοῦτον κτήμα ὑφείλει παρενοχλῆσαι τὸν δηλωθέντα πάροικον εἰς οἰανδήποτε δόσιν, ὡς ἐκδοθέντα τοῦτον παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν ὑπεράγνον μου θεομήτορα τὴν Λεμβιωτίσσαν. μηνὶ ματίφ ἰνδ. τετάρτης †.

† Εὐγενία μοναχὴ †.

CXLVII. Sine anno, mense decembri, ind. XIII.

Michael Comnenus Branis monasterio donat campum dictum S. Helenae.

† Χαριστικὸν γράμμα Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ χάριν τοῦ χωραφίου τῆς ἁγίας Ἑλένης †.

† Ἀπεχαρισάμην κατὰ μῆνα δεκέβριον τῆς τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος πρὸς τὴν μονὴν τῆς ἀγράφτου μου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσης τὸ χωράφιον τῆς ἁγίας Ἐλένης, ὅσον καὶ ὅσον ἐστὶ, καὶ ἔχω ἐξ ἀγορασίας μου· μή τις δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου μέρους ἢ οἱ ἐπικρατοῦντες τὸ κτήμα μου ἐνοχλήσῃ ἢ διασεισῇ ἕνεκα τούτου, ἐπεὶ δέδωκα τούτο εἰς τελείαν χαριστικὴν. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ θεὸς τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαὴλ Κομνηνός ὁ Βρανάς †.

OXLVIII. 6770—1262, mense martio, iud. V.

Michaël Petratus monasterio vendit campum Coleli.

† Τὸ κρατήριον ἔγγραφον Μιχαὴλ τοῦ Πετράτου χάριν τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐλένην χωραφίου τοῦ Κολελοῦ †.

Σίγνα· Μιχαὴλ τοῦ Κολελοῦ, Ἄννης, τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Καλῆς, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Μιχαὴλ τοῦ Ἀββαδοπούλου, καὶ Ἄννης, τῆς συζύγου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Μιχαὴλ ὁ Κολελός, ἡ μήτηρ μου καὶ ἡ ἀδελφὴ μου, εἶσι δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀββαδόπουλος καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Ἄγνα . . . μετὰ τὴν τοῦ ὄλου ὕφους ἀνάγνωσιν καὶ διάγνωσιν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον . . . πράσιν . . . τιθέμεθα καὶ ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τὸν ἡγεμονέοντα τὴν τοιαύτην βασιλικὴν μονὴν, ὡς τὸ ὕφος δηλώσει. καὶ γὰρ τὸ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέρον χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ὃν καὶ διακείμενον πλησίον ἔχον πλησιαστάς, ἀπὸ μὲν τοῦ αὐλακίου ἡγουν τοῦ βορείου μέρους Βασιλείου τὸν Κουκουβάβλην καὶ Ἰωάννην τὸν Κουκουβάβλην, ἀπὸ δὲ ἀνατολικοῦ καὶ νοτίου μέρους τοὺς Δερματάδας, ἀπὸ δὲ ἐπανωκέφαλα τὸν Μαυρόραχον, εἰς δὲ καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὰ Παλάτινα . . . καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος, ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτῶ . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια τέσσαρα διμ. . . ἃ δὴ ὑπέρπυρα λαβόντες . . . ὑφεισιτάμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον τῆς τοῦ τοιούτου χωραφίου κατοχῆς καὶ νομῆς . . . ὀφείλετε δὲ ἐπιτελεῖν πρὸς ἡμᾶς καθ' ἕκαστον χρόνον

νομίσματα δύο . . . . πολιτευόμενα ἀνοσιεργείως και ἀνεπαυδέτως. ἔχει δὲ τὸ τοιοῦτον χωράφιον στηλώματα ἀπὸ τῶν βασιλικῶν χωράφίων εἰς τὸν στρόφον λιγρ . . . μίαν μεγάλην συμποδίζουσαν αὐτὴν και ἀποδιδούσαν εἰς ἑτέρας μικράς δύο και ἀπαγομένας αὐτάς ἴσταται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν καλάμ . . . και ἀποδίδοι ἐν τῇ ἄλμῃ, ἐκ δὲ τοῦ ἀόλακίου λιγρ . . . τρεῖς, ἡ μὲν μία ἐν τῇ ὁδῷ, αἱ δὲ δύο ἐν τῷ μέσῳ, και ἀπάγουσιν ἕως τῆς ἄλμης, και στροφοὶ βλέποντες πρὸς τὰ Παλάτια τρεῖς, πρὸς δὲ δυτικὸν μέρος στροφοὶ τέσσαρες. σωματικῶς οὖν παρ' ἡμῶν παρεδόθη ὑμῖν, και ὀφείλετε ἔχειν αὐτὸ . . . ὅστις δὲ εὐρεθῆ ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίου εἰπεῖν περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἵνα ζημιωθῆ πρὸς μὲν τὸν δημόσιον ὑπέρπυρα δεκαπέντε, πρὸς δὲ τὴν μονὴν εἴκοσι κ. τ. ε. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. πέμπτης τοῦ ςφσ' ἔτους.

Μάρτυρες· Μιχαὴλ ὁ Καλαρέτης, Ἰωάννης ὁ Πουγρ . . . , μοναχὸς Ξενοφῶν, μοναχὸς Ἰάκωβος ὁ Κατακαλλὸς, Ἰωάννης ὁ Καλορέστης, Κωνσταντῖνος ὁ Σιλλεωῆτης, Γεώργιος ὁ Χαλκεύς.

† Ὁ ταπεινὸς Ἰωάννης και νομικὸς χωρίου Σιλλ . . . ὁ Πηγηνὸς και αὐτὸς παρῶν ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ και γράφας τὰ τοῦ βφους και μαρτορῶν ὑπέγραφα †.

OXLIX. Sine anno, mense augusto, ind. II.

Imperator confirmat conventionem factam inter monasterium et Basilium Planitum et Constantinum Rhentacem de possessionibus in Mantaca sitis.

† Πρόσταγμα συμβιβαστικὸν μετὰ τοῦ Πλανίτου Βασιλείου και τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Ρεντάκη χάριν τῶν εἰς τὴν Μάνταϊαν διαφερόντων αὐτοῖς ἐκ γονικόθεν ὑποστατικῶν †.

† Ἐπεὶ ἐγεγόνει συμβίβασις μέσον τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσης και διακόνου Βασιλείου τοῦ Πλανίτου, τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Κωνσταντῖνου τοῦ Ρεντάκη και παντός τοῦ μέρους αὐτῶν εἰς τὸ μερισθῆναι ἐπίσης τὰ γονικόθεν αὐτοῖς διαφέροντα ὑποστατικὰ τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Μάνταϊας διακείμενα, ἤγουν χωράφια, ἐλαίας και μολοτόπια, ἅτινα ὁ θεὸς αὐτῶν ἐκείνος ἀποδημούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς

ην δηλωθείσαν μονήν ἐξέδοτο, δι' ἧ καὶ ὀχλήσεις ἀναμέσον αὐτῶν
 πνέβη γενέσθαι, ὥστε καὶ τὴν βασιλείαν μου τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν
 παρ' αὐτῶν ἀκουσθήναι, καὶ ἐπέκρινεν ἡ βασιλεία μου δι' ὀρισμοῦ
 αὐτῆς ἐπίσης μερισθῆναι, καὶ ἐδεήθησαν καὶ ἄμφω τὰ μέρη τῆς βα-
 σιλείας μου ὀρισμοῦ καὶ αὐθις τυχεῖν εἰς ἐπιστηριγμὸν τῆς τοιαύτης
 αὐτῶν συμβιβάσεως. ἡ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα
 κορίζεται διὰ τῆς παρουσίας ταύτης προσδεξέως στερκτέον εἶναι τὸν
 παρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν γεγονότα τούτων ἐπιμερισμὸν καὶ κεκτη-
 θῆναι τὴν δηλωθείσαν μονήν τὴν ἡμίσειαν μερίδα, τὴν δὲ γε ἡμίσειαν
 ἀτέχειν εἰς μερίδα τοὺς δηλωθέντας κατὰ τὸν προαπολοθέντα αὐ-
 τοῦ ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου καὶ κατὰ τὴν παρ' ἀμφοτέρων γεγο-
 νῆσαν συμβίβασιν, ὥστε ἀταράχους καὶ ἀνενοχλήτους διατελεῖν αὐ-
 τοῦ. διὰ γάρ τοῦτο ἐγγόνει αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς
 βασιλείας μου ὀρισμὸς †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. δευτέρου, δι'
 ρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
 εἰρὸς †.

CL. [6737—1229], ind. II, [6740—1232], ind. V et 6742—1234,
 ind. VII.

Acta de vivario Gyri.

I. † Πρόσταγμα περὶ τοῦ βιβαρίου τοῦ Γύρου, διο-
 ρίζον διαμένειν τὴν μονὴν ἀνενοχλήτων ἀπὸ τῆς
 πειτήσεως τοῦ Καληγοπούλου· ἠνώχλει γὰρ αὐ-
 τὴν διὰ τὴν εἰσορὴν τοῦ ποταμοῦ †.

† Τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς κατὰ τὴν Σμόρνην δια-
 μιμένης καὶ ἐπονομαζομένης τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν
 μου, ὡς ὁ ποταμὸς ὁ Ἑρμῶν εἰσέρρει μετὰ τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ βι-
 βήριον αὐτῆς τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Γύρος, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκείσε
 ἴντα βιβάρια ἐτέλουν τῷ Καληγοπούλῳ, ὡς ἔχοντι εἰς πρόνοιαν τὰ
 καὶα τοῦ ποταμοῦ. τοῦ δὲ ποταμοῦ ἀνακόφαντος ἀπὸ τῆς κοίτης
 αὐτοῦ καὶ ἑτέραν κοίτην διερχομένου καὶ μὴ εἰσβάλλοντος ἐν τῷ βι-
 βήρι τῆς τοιαύτης μονῆς, ἔλκονται καὶ πάλιν οἱ μοναχοὶ εἰς ὅσιν
 μισματικὴν παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Καληγοπούλου χάριν τῶν δικαίων
 ὁ τοιοῦτου ποταμοῦ. καὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου τῷ περιποθῆναι

συγγάμβρω αὐτῆς, δουκί τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Ἰωάννη Δούκα τῷ Κουρτίκῃ, τηρῆσαι τὰ περὶ τούτου διμερῶς παρουσία καὶ τῶν κατὰ τόπον εἰδημόνων ἀνθρώπων, καὶ ἐὰν εὐρήσεις, ὅτι παρὰ τὸ δίκαιον ἔλκεται τὸ μέρος τῆς μονῆς εἰς τελέσματα ὑπὸ τοῦ μέρους τοῦ Καληγοπούλου, οἷα μὴδὲ τοῦ ποταμοῦ ὅλως ἐμβάλλοντος εἰς τὸ βιβάριον αὐτῶν, ἵνα τῇ μὲν μονῇ περιποιητῆ τὸ πάντῃ ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον ἐπὶ τοῖς ζητούμενοις ἐξ αὐτῆς νομίμασι παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Καληγοπούλου, τὸν δὲ Καληγόπουλον ἀποτρέψῃς τοῦ μηκέτι παρενοχλεῖν αὐτῇ χάριν τούτου †.

† Ἔιχε τὰ μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ζ' δι' ἐροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

II. †. Πρόσταγμα ἕτερον, διορίζον εἶναι πάντῃ ἐξκουσάτον τὸ βιβάριον τοῦ Γύρου, ὡς ἐξ ἐξόδων καὶ κόπων τῆς μοχῆς οἰκείων ἀνεγεργθέν οὐκ ὀλίγων †.

† Ἐπεὶ κατὰ τὴν τοποθεσίαν τῶν παραγιαλείων Σμόρνης εβρηταί τόπος ἀπὸ τοῦ ἀυλακίου μέχρι τῆς Λαμπιδίου τοῦ Κουρτίκῃ ἐπικαιρος εἰς βιβαρίου θέσιν, θέεται δὲ πολυχειρίας καὶ μόχθων καὶ ἐξόδων οὐκ ὀλίγων, καὶ ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας μου οἱ συνιστῶντες καθ' ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου τὴν ἐκ νέου καινιζομένην μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσης, ἵνα ὀρισθῶσι παρὰ τῆς βασιλείας μου, καὶ διὰ κόπων καὶ ἐξόδων οἰκείων ἀνεγείρωσιν ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ βιβάριον, ἢ βασιλεία μου, τὴν δέξωιν αὐτῶν ὡς ἀβαρῆ καὶ ἀζήμιον τῷ δημοσίῳ προσηκαμένη, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως ἀνεγείραι τοὺς μοναχοὺς τῆς ῥηθείσης μονῆς βιβάριον ἐν αὐτῇ καὶ ἔχειν τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς τὸ ἔπειτα ἀβαρῶς πάντῃ καὶ χωρὶς πάκτου καὶ δόσεως οἰασδήτινος, ὡς ἐξ οἰκείων κόπων καὶ ἐξόδων οὐκ ὀλίγων μέλλουσαν ἀναστῆσαι αὐτὰ, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ οἰκείου τῆ βασιλείᾳ μου, τοῦ παρακοιμωμένου κῆρ Ἀλεξίου τοῦ Καρτεροῦ, ὀφείλοντος ἀντιλαβέσθαι τοῦ μέρους τῆς μονῆς, εἰ γε ἴσως ἐπιχειρήσει τις κωλύμην ἐπενεγκαῖν τοῖς ἐν τῷ ἀνεγείρειν καὶ συνιστᾶν τὸ τοιοῦτον βιβάριον †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰσὺν ἑξ ἑκκατῶν γράμματων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς, εἶχε δὲ καὶ κάτωθεν κηρὶν ἑξ ἑκκατῶν τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ τὸ δὲ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσιν †.

III. †. Πρὸς τὸ ἑξῆς ἕτερον χάριν τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου †.

† Ἐπεὶ ὡς ἀνηνέχθη τῇ βασιλείᾳ μου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς τῶν Λέμβων, δι' ὄρισμοῦ τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐδωρήθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ τόπιόν τι πλησίον τῆς θαλάσσης τὸ ἐπικεκλημένον Γῦρος τὸ καὶ ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ταύτης ἐμπεριελημμένον, ἥτοι ἡ παλαιὰ νομὴ τοῦ Ἑρμωνος ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ Καρπαθία ὀνομαζομένη, εἰς ὃν δὴ τόπον καὶ βιβάριον ἀνήγειραν αἱ μοναχοὶ, ὡς δὲ καὶ τῷ στρατιώτῃ Μιχαὴλ τῷ Ἀγγεῖ ἐδωρήθη πρὸς οἰκονομίαν αὐτοῦ τὸ καταρρέον ὕδωρ τῆς νῦν νομῆς τοῦ τοιοῦτου Ἑρμωνος ἀνευ τῆς παλαιᾶς νομῆς καὶ τῶν ἀβλακίων τούτου τῶν καὶ πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν προκατεχομένων παρὰ τοῦ μέρους τῆς δηλωθείσης μονῆς, οἱ πακτωτικῶς ἐξωνοῦμενοι τὸ τοῦ στρατιώτου βιβάριον οὐκ ὀρκοῦνται εἰς τὴν νομὴν ἐκείνου, ἀλλὰ δυναστικῶς τρόπῳ κατεπεμβαίνουσι καὶ ἀρπάζουσι τῶν τῆς εἰρημένης μονῆς τόπων, τῶν ἀπὸ τῆς Καρπάθου δικαίων, καὶ κτώνται τοῦτο πρὸς ἴδιον κέρδος, διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ὅτι ἐπεὶ οὕτως ἔχουσι τὰ τῆς ὑποθέσεως, κατέχειν μὲν τὴν ῥηθείσαν μονὴν καὶ νέμεσθαι πάντῃ ἀνενοχλήτως καὶ ἀπερικόπως τὰ δίκαια τῆς παλαιᾶς νομῆς τοῦ ποταμοῦ σὺν τῇ Καρπαθίᾳ, καθὼς ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ταύτης περιεληπται, καὶ τὸ μέρος τοῦ Καληγοπούλου τὴν καὶ νέαν νομὴν τοῦ Ἑρμωνος, τὴν καὶ δωρηθείσαν αὐτῷ, καὶ ἀρχεισθαι ἑξαστον τῶν μερῶν εἰς τὸ κατὰ δίκαιον λόγον ἀνήκον αὐτῷ. πρὸς γὰρ ἀσφάλειαν τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἐγγεγόνει καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός †.

† Εἶχε τὸ μὲν φεβρουαρίῳ ἰνδ. δευ. ἑρας δι' ἑροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

IV. †. Ἐπίγραφον γράμμα τοῦ Καληγοπούλου στρατιώτου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ χάριν τῶν ἀδελφῶν τῶν εἰς τὸ βιβάριον τὸν Γῦρον αὐτῶν εἰσερχομένων ἀπὸ τοῦ Ἑρμωνος καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀνέμου ὡς ἀδίκως διανοχλούντων τῇ μονῇ χάριν αὐτῶν †.

Σίγνον βεστιαρίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καληγοπούλου καὶ Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὄνοματι κ. τ. εἰ. ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ ὁ γνήσιος υἱὸς αὐτοῦ Γεώργιος . . . τὴν παροῦσαν συμβίβασιν τε καὶ ἀσφάλειαν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας αὐτοδεσπότου βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, ἱερομόναχον κῆρ Παῦλον . . . ἐπὶ ὑποθέσει τοιαύτῃ, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ ἐπεὶ ἐδωρήθη μοι κατὰ λόγον προνοίας διὰ θεοῦ καὶ βασιλικῶν προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ τὸ κατὰ τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης βιβάριον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος μετὰ τῶν ἀνεκαθεν ἀπονεμομένων τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου δικαίων καὶ προνομίων, ἐδωρήθη ὡσαύτως διὰ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ χρυσοβόλλου λόγου καὶ τῇ διαληφθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβων, ὡς παρὰ τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας ἀνακαινισθείσης σχεδὸν ἐκ βάρων τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν αὐτὸν κόλπον τῆς Σμύρνης βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Γῦρος μετὰ τῶν προσαρμοζόντων τῷ τοιοῦτῳ βιβαρίῳ δικαίων, περιωρισθῆσαν δὲ ἐντός τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου τῆς μονῆς τὰ ἐξ ἀνέμου σὺν τοῖς ἀδελφείοις, καὶ γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα ἢ ῥηθεία μονῇ εἰς τὸ διαφέρον αὐτῆς βιβάριον τὸν Γῦρον, ἐσῦστερον δὲ μετὰ καιρὸν τινα ἀνεφύησαν διενέξεις καὶ φιλονεικίαι μέσον ἐμοῦ τε καὶ τῆς μονῆς χάριν τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀδελφῶν,

ανακαλούμενοι ἡμεῖς ταῦτα ὡς δίκαια τοῦ ὑπ' ἐμὲ βιβάριου τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος ὄντα καὶ ἡ μονὴ ὡς ὑπὸ τὸ αὐτῆς βιβάριον τὸν Γῦρον ὄντα, καὶ ἦν μέσον ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μέρους τῆς μονῆς διαμάχαι χάριν. τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀβλακίων. κατεβάλλετο δὲ τὸ μέρος τῆς μονῆς πρὸς τοὺς πακτικῶς ἔχοντας τὸ τοιοῦτον βιβάριον τοῦ ποταμοῦ κατ' ἕτος χάριν τῶν ἐξ ἀνέμου μέρος τί πάντο ὄλιγον, νῦν δὲ ὑπεμνήσθη ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθρόντης καὶ βασιλεὺς παρὰ τοῦ εἰρημένου πανοσιωτάτου καθηγουμένου, κυροῦ Παύλου, ὡς ὅτι παρὰ πάντα δίκαιον λόγον ἀδικεῖται τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων παρ' ἡμῶν, καὶ ὅτι μὴ ὁδὸς εἶναι καὶ ἄλλως πως εἶναι ὁ Γῦρος βιβάριον, εἰ μὴ ἔχει καὶ σὺν τοῖς ἐξ ἀνέμου ἀβλακίαις ἐν τὸς τοῦ τοιοῦτου βιβάριου τοῦ Γῦρου, καὶ ἐπεβραβεύθη τῇ ῥηθείᾳ ἀγία μονὴ καὶ βασιλικὸς προσκονητὸς ὄρισμός τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως, διοριζόμενος τῷ περιποθῆναι συγγάμβρῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, δοσκι τοῦ Θρακησίῳν, Δούκα κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Κουρτίκῃ, ἵνα τηρήσῃ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν διμερῶς· συνοῖδα γὰρ ἐγὼ ὁ Καληγόπουλος καθ' ἑαυτὸν ὡς χριστιανόν, ὡς οὐ κατὰ τι ζημιοῦμαι, ἢ παραβλάπτομαι εἰς τὸ ὑπ' ἐμὲ βιβάριον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος, ἐὰν τὰ ἐξ ἀνέμου καὶ τὰ ἀβλάκια ᾖσιν ὑπὸ τὸ βιβάριον τῆς μονῆς. τὸν Γῦρον, καὶ νέμωται παρ' αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο κατέλειψα καὶ τὸ μάχεσθαι με μετὰ τῆς μονῆς καὶ κρίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἀπιδὼν ἔχωρήθην εἰς εἰρηγικὰς συμβιβάσεις, καὶ ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος μου ἐγγράφου τοῦ καὶ τάξιν ἀσφαλείας ἐπέχοντας συμφωνῶ καὶ ἀσφαλιζομαι πρὸς σέ, τὸν πανοσιωτάτον καθηγουμένον τῆς αὐτῆς μονῆς, κύρ Παύλον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ μοναχοὺς τοῦ μὴ ὄλωσ εὐρεθῆναι με ἢ τὸν υἱόν μου ποτὲ τῶν καιρῶν ἀνακαλέσασθαι τῶν ἐξ ἀνέμου μετὰ τῶν ἀβλακίων, ὡς ὄγθεν ἔντων ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ ὑπ' ἐμὲ βιβάριου τοῦ Ἑρμωνος, ἢ πειραθῶ τούτου χάριν ἐπιζητήσαι ἀπὸ τῆς μονῆς τι ἢ τοῦ μέρους αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲ οἱ κατὰ καιροῦς πακτικῶς ἔχοντες τὸ ὑπ' ἐμὲ βιβάριον τοῦ ποταμοῦ ὄχλησιν τῇ μονῇ τὴν τοιοῦσαν ἐπενεγκεῖν χάριν αὐτῶν, ἀλλ' ἔσονται ἀμέτοχοι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τε τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀβλακίων, ἀρκούμενοι ἐπὶ τῷ βιβάρῳ τοῦ ποταμοῦ καὶ μόνως τὸ δὲ βιβάριον τῆς μονῆς ὁ Γῦρος καθέξει ἀπροσκόπως καὶ ἀκωλύτως τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀβλακίων, ὡς καὶ διὰ θεῖου καὶ βασιλικοῦ προσκονητοῦ

ἔρισμοῦ ἀπεσπάρσθησαν ὡς ὁμολογουμένως ἀνέκαθεν αὐτῶ διαφέροντα, καὶ οὕτως ἡ μονὴ ἔσται κατέχουσα καὶ νεμομένη τὸ ὑπ' αὐτῆς βιβάριον τὸν Γῦρον μετὰ τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀβλακίων δεσποτικῶς δικαίῳ ἀπερικέπως πάντα καὶ ἀκωλύτως, μέχρις ἂν τὸ περιγεῖον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ. εἰ δ' ἴσως ποτὲ τῶν καιρῶν πειραθῆσομαι ἢ ὄλωσ βουληθῆσομαι ἢ ὁ υἱὸς μου ἀνακαλέσασθαι ἡμᾶς ἢ χάριν αὐτῶν ὑπόμνησιν ἢ ἀναφορὰν τὴν τοχοῦσαν ποιησόμεθα, ἀπεντεῦθεν ἵνα ἀσυμπαθῶς χάριν προστίμου ὁκοπεσοῦμεν ζημίαν ἐκ θελήσεως καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν ὑπέρπυρα λίτρας δύο, εἶτα καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπασώμεθα τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ εὐρῶ καὶ τὴν μητέρα τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἀντιδικὸν εἰς τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὡς ἀθετῶν τὰς πρὸς αὐτὴν ἐκ θελήσεώς μου ὑποσχέσεις. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ζ' τοῦ σψμβ' ἔτους †.

Μάρτυρες· Ἰωάννης ὁ Κλαπατάς, ναυκλῆρος ὁ Ἰγνάτιος Κωνσταντίνος, Νικήτας ὁ Ἀλμοζώμας.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, νομικὸς καὶ ἐπὶ τῶν δεήσεων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Νικόλαος ὁ Συρόπουλος, μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

OLI. Sine anno, mense augusto, ind. XII.

Promissio Annae, uxoris Angeli Michaelis, et filiorum de vivario Carpathiae.

† Ἡ ἔγγραφος ὁμολογία τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐκείνου κοροῦ Μιχαήλ, τῶν δύο υἱῶν καὶ τῆς θυγατρὸς χάριν τοῦ τῆς Καρπαθίας λαμπιδίου †.

Σίγνα Ἄννης, τῆς συμβίου Μιχαήλ τοῦ Ἀγγέλου, Ἰωάννου Ἀγγέλου, τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, Καλῆς Ἀγγελίνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῶν, Μιχαήλ τοῦ Καλοδιοίκτου, τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἐγὼ Ἄννα ἢ Ἀγγελίνα συνάμα τοῖς γνησίοις μου παισίν . . . τὴν παρ' ἡμῶν ἔγγραφον ἀσφαλιστικὴν γραφὴν τὴν, ὡς ὁ λόγος κάτωθεν δηλώσειεν, τὸ ἀληθὲς καὶ βέβαιον ἔχουσαν ταῦτα προσφωνοῦμαι, ἅπερ γετόνασι καὶ ἐπράχθησαν πρὸ χρόνων ἰκανῶν, εἶτι ζῶντος καὶ τοῦ ἀνδρός μου ἐκείνου. ἔπει εἶχομεν

διενέξεις εἰς τὸ λαμπίδιον τὸ οὕτωςι προσαγορευόμενον ἢ Καρκαθία μετὰ τῶν μοναχῶν τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῶν Λέμβων, παρέδραμον καιροὶ τινες διαμαχομένων, ἡμῶν ἐλθόντος δὲ τοῦ πανσεβάστου Βρουλλᾶ κυροῦ Δαβιδ καὶ ποιουμένου τῆν ἀπογραφὴν, εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς μοναχοὺς διαμαχομένους ἐπὶ τούτῳ, καθὼς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν. καὶ παραγενόμενος τοίνυν κατὰ τὸν τόπον ὁ τοιοῦτος καὶ ἰδὼν αὐτοφί μετὰ καὶ ἐτέρων ἀνθρώπων τῶν καὶ εἰδήσιν ἐχόντων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διενέξει, καθὼς διεύνω, πεποίηκε. καὶ γὰρ ἀπέσκασε τὴν τοιαύτην ἀπὸ τοῦ πρακτικοῦ ἡμῶν λάμπην, καὶ παρέδωκε ταύτην τοῖς δυοῖ βιβαρίοις, τὴν μὲν ἡμίσειαν τῷ βιβαρίῳ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, τὴν δὲ ἡμίσειαν τῇ μονῇ τοῦ Σωτήρος τῇ λεγομένῃ τοῦ κυροῦ Κοσμᾶ. μὴ ἐξαρκαύσης δὲ τῆς τοῦ Σωτήρος μονῆς μερίδος, κἂν τὴν ἐξοδὸν ταύτης ἐπανασώσασθαι τῇ μονῇ, ἐπαδόθη καὶ πάλιν παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς τοῦ Σωτήρος μονῆς πρὸς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, καὶ ὅτι γε οὐδὲ μετοχὴν τινα εὗρεν ἐπ' αὐτῇ τοῦ ποταμοῦ παρὰ τῶν τυχόντων ἐκείσε τῷ τότε γνωρίσας, ἤγουν τοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ Κουκούλου, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Μοσχηνοῦ, τοῦ Κολλούρη Νικολάου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Φωκᾶ καὶ ἐτέρων, ἡμᾶς δὲ καὶ πάλιν ἐκάνωσε τὸ διὰ πρακτικοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν, τὸν καὶ πόρρω ἀπέχοντα τῆς τοιαύτης λάμπης, προσεκόμεσαν τε ἡμῖν καὶ θεῖον προσκυνητὸν ὄρισμὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀσθέντου καὶ βασιλέως ὑπὲρ τῆς τοιαύτης λάμπης, ὅπως καὶ πάλιν κατέχηται παρὰ τῆς μονῆς καὶ ἀπέχειν ἕκαστον τῶν τῷ βιβαρίῳ κτωμένων τοῦ ποταμοῦ ἐκ ταύτης, οὐ ἕνεκα ἀποσοβηθέντων ἡμῶν οὐκ ἔχομεν ἔκτοτε καὶ μέχρι τῆς σήμερον μετὰ τῶν ῥηθέντων μοναχῶν ὀχλησιν τὴν οἰανδήτινα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει παρ' ἡμῶν ἢ τῆς ἀληθείας ὁμολογία εἰς βεβαίωσιν τοῖς ῥηθείσι μοναχοῖς. μ η ν ι α δ γ ο υ σ τ ω ι ν δ. ι β' †.

† Ἡ παροῦσα ἀσφάλεια καὶ ὁμολογία ὑπεγρᾶφη καὶ παρ' ἐμοῦ, ὡς συμπαρῶν τῷ τότε μετὰ τοῦ Βρουλλᾶ καὶ προσκληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν τήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν καὶ ἀνενοχλησίαν τῆς ῥηθείσας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῶν Λέμβων, παρόντων καὶ τῶν ἀνωθεν δηλουμένων μαρτύρων †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς Κουκούλου καὶ Λεόκης, Θεό-
 ὄωρος ὁ Μοσχηνός †

CLII. Sine anno, mense maio, ind. VII.

*David Brullas monasterio adiudicat liberam possessionem vivariorum
 Gyri et Carpathias.*

† Τὸ κρισιμὸν γραφὸν γράμμα τοῦ Βρουλλᾶ, ἀπο-
 καθιστώμενος τὴν μονὴν ἔχειν ἀνενοχλήτως τὴν
 λάμπην τῆς Καρπαθίας καὶ ἀποπέμποντος τῷ μέ-
 ρει τοῦ στρατιώτου †.

† Ὁ τῆς σεβασμικῆς καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου
 θεοτόκου τῶν Λέμβων τιμιώτατος καθηγούμενος, ἱερομόναχος κδρις
 Γεράσιμος, καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς τοιαύτης μονῆς, ἀδικούμενοι ἐν τῇ
 κτήματι αὐτῶν τῷ εἰς τὸν κόλπον τῆς Σύβρνης βιβάριῳ τῷ ἐπιλεγο-
 μένῳ ὁ Γῦρος ἀπὸ τῶν γειτνιαζόντων αὐτοῦ καὶ μὴ φέροντες τὴν
 τροσάτην καὶ τηλικαύτην ἀδικίαν καὶ ζημίαν, ἀνέδραμον πρὸς τὸν
 κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα, καὶ ἀνέφερον τὰ
 περὶ τοῦτου τῆ κραταιᾶ καὶ ἁγία αὐτοῦ βασιλεία, καὶ θεῖον καὶ προσ-
 κυνητὸν ἐκείθεν ἐπορίσαντο ὄρισμὸν ἐπὶ τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι τοῦτους
 ἐφ' οἷς ἀδικοῦνται, ἀλλὰ ἀπεντεῦθεν κατέχειν τὸ βιβάριον αὐτῶν
 μετὰ τῆς εἰσοδοσέδου αὐτοῦ τῶν πλησιολαμπῶν ἐγχωρίως λεγομένων
 τῆς Καρπαθίας, ὅτινα θεῖον καὶ προσκυνητὸν ὄρισμὸν οἱ μοναχοὶ
 ἐμφανίσαντες πρὸς μὲ μετὰ καὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Κουκούλου καὶ
 ἐτέρων τῶν πλησιοχώρων παρεπομένων μοι, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ δια-
 στίκτῳ τόπῳ παρατέγονα καὶ ἐγνώρισα μὲν καὶ ἀφ' ὧν ἤκουσα ἀπὸ
 τῶν συνόντων μετ' ἐμοῦ, ὅτι τὸ τοιοῦτον θαλαττιαῖον τόπιον τὸ καὶ
 Καρπαθία οὕτως λεγόμενον τῇ μονῇ τῶν Λέμβων διαφέρει, καὶ ἡ
 τοιαύτη ἔχει τὸ δίκαιον. εἶδον δὲ αὐτοφί καὶ ἐγὼ τοῦτο καὶ διέκρινα,
 ὅτι οὐδὲως διαφέρει ἄλλῃ τινί, οὔτε τῷ κατέχοντι τῷ ποταμῷ, οὔτε
 ἄλλοις τισίν· ὁ γὰρ ποταμὸς ἰδιόζων ὑπάρχει καὶ πόρρω τοῦτου. ταῦ-
 τα οὕτως εἰδότες καὶ γνωρίσαντες τὴν παροῦσαν κρισίμην γραφὴν,
 ὡς ἀποκαταστατικὴν δι' ἐδραίωσιν τῆς διαληφθείσης μονῆς, τεκμη-
 ράμενοι ἐπιδεδώκαμεν, καθὼς καὶ ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος αὐθέντης
 καὶ βασιλεὺς διορίζεται. ὀφείλει δὲ τεθῆναι καὶ καταγραφῆναι καὶ
 ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς μονῆς. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγέγονα αὐτῇ καὶ τὸ παρ-
 ὄν μου γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μ η ν ι μα τ ι ω ι ν δ. ἐ β θ ο μ η ς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ Δαβίδ ὁ Βρουλλὰς †.

OLIII. Sine anno, mense aprili, ind. II.

Imperator Irindutis eximit seaphas piscatorias monasterii.

† Πρόσταγμα ἐξουσεῦον τὰ ἀλιευτικὰ σανδάλια τῆς μονῆς, ἀπολογιάζον τῷ στρατιώτῃ τῷ Καδιανῷ †.

† Γραμματικὴ τῆς βασιλείας μου ὁ ἐνεργῶν εἰς τὴν Σμύρνην, Ἰωάννη Κωνστομάρη, τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ὁ Καδιανὸς ἀπέρχεται εἰς τὸ πρῶτον τῆς μονῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ ἀλιευτικὸν σανδάλιον, καὶ οὐκ ὀλίγα ὄχλει τοὺς ἐν αὐτῷ, ἀφαιρεῖται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ εἴ τι βούλεται, ἀφείλξτω δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀμάχιον, ζητῶν τέλος τῇ προφάσει τοῦ ἔχειν τὴν ἐκεῖσε ἀλείαν. διορίζεται σοι οὖν ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς κατὰ τόπους καὶ πρῶτον μὲν ἐπάρῃς ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος, εἴ τι ἀνελάβωτο ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου σανδαλίου, καὶ ἐπιδώσεις τῷ μέρει τῆς μονῆς, εἴτα ἐπιφωνήσῃ τούτῳ ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου σανδαλίου. τὸ γὰρ δίκαιον αὐτοῦ ὄφειλε ἐπαίρειν ἀπὸ τῶν ἐτέρων τῶν ἀλιεόντων ἐκεῖσε, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου σανδαλίου. καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου μὴ ὀχληθῇ ἡ βασιλεία μου †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. β'. δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

OLIV. Sine anno, mense maio, ind. XIV.

Imperator tuetur iura, que monasterium habet in loco Barae.

† Πρόσταγμα ἕτερον, ἀπολογιάζον τοὺς Μαντειανούς καὶ τοὺς προσγενοὺς αὐτῶν ἀπὸ τῶν δικαίων τῆς Βάρης †.

† Οἱκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Γεώργιος Μακρηνέ. οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων ἀνέφερον τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἦν εἶχον ὁ Πόθος ὁ Μαντειανός, τὸ μέρος τοῦ Κωνστομάρη καὶ τῶν προσγενοῶν αὐτοῦ περὶ χωραφίων, ἧτις δὴ ὑπόθεσις πολλάκις ἐτηρήθη

ὄρισμῳ τοῦ μακαρίτου πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ ἐτέθη καὶ πρό-
 τιμον, ζημιωθῆναι τούτους τὸν Πόθον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐσύτερον
 ὑπέρπορα χίλια, εἰ μὴ ἀποστῶσι δυναστεύειν τοὺς μοναχοὺς, πάλιν δὲ
 δυναστεύονται παρ' αὐτῶν καὶ ἀπειλοῦνται οἱ τοιοῦτοι τοῖς μοναχοῖς,
 ὡς ἂν εὗρωσι τινα ἐξ αὐτῶν ἢ εἰς τὴν γῆν ἢ εἰς τὰ ἀμπέλια, ἅπερ
 εἶχον πρῶτον ἀμφιβολίαν, ἵνα φονεύσωσιν αὐτόν. ἀλλὰ τινὲς τοπικοὶ
 ἐπανέστησαν αὐτοῖς, καὶ πειρῶνται ἀρπάζειν ἀπὸ τῶν ὑποστατικῶν
 αὐτῶν, καὶ ἐδεήθησαν περὶ τούτου τῆς βασιλείας μου. ἐπεὶ γοῶν τὰ
 προστάγματα καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα, ἅπερ ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι μο-
 ναχοὶ, ἀναντίρρητά εἰσι, καὶ πολλάκις ἐπιφωνηθέντες ὁ Πόθος καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ ἀπέχειν τῆς εἰς αὐτοὺς δυναστείας, καὶ οὐ πείθονται, ἀλλὰ
 πάλιν ἤρξαντο τὸ δυναστεύειν καὶ ἀπειλεῖσθαι αὐτοὺς, διορίζεται σοὶ
 ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐπιφωνήσης καὶ σὺ αὐτοὺς ἀπέχειν ἐξ αὐτῶν
 καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν ἀμπελιῶν αὐτῶν, εἰς ἃ πολλάκις μετ' αὐ-
 τῶν ἐκρίθησαν, εἰ δὲ ἔτι προσμένουσι τῇ δυναστείᾳ, παιδεύσης αὐτοὺς
 καὶ προσηκόντως, ὥστε καὶ μὴ βουλομένους παῦσαι τῆς δυναστείας,
 καὶ δεφενδεύσης παντοίως τοὺς μοναχοὺς εἰς τὸ μὴ εὖρειν ἐξ αὐτῶν
 τὴν τοχοῦσαν δύναστείαν ἢ ὄχλησιν, ἀποσοβήσης δὲ καὶ τοὺς τοπι-
 κοὺς τοὺς πειρωμένους ἀρπάζειν, ἀφ' ὧν ἔχουσιν, ἀλλὰ μηδὲ τὸ μέ-
 ρος σου ἀδικεῖ αὐτοὺς, εἰς ἅπερ οὐκ ἦν συνήθεια ἐνοχλεῖσθαι αὐτοῖς.
 θέλημα γὰρ ἔχει ἡ βασιλεία μου στέργειν τὰ προσόντα τῇ μονῇ αὐ-
 τῶν χρυσόβουλλα καὶ λοιπὰ δικαιώματα κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις
 αὐτῶν. καὶ ποιήσον οὕτω καὶ ἀντίστροφον τῷ μέρει τῆς τοιαύτης
 μονῆς καὶ τὸν παρόντα ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴ νὶ μαξίφ ἰνδ. ιδ' δε' ἐρυθρῶν γραβ-
 μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

OLV. Sine anno, mense iunio, ind. XV.

*Imperator permittit monasterio, ut introducat in possessiones suas inquilinos
 tributis exemptos.*

† Ἔτερον πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν εἰς τὸ
 προσκαθίσασθαι ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους εἰς
 τὴν Βάρην καὶ εἰς τὸν Πάσπαρον †.

† Ἐπεὶ ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου
 θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσης, ὁ μοναχὸς Γεράσιμος, ἐδεήθη τῆς βασι-

λσίας μου τοχεῖν ὄρισμοσ τῆσ βασιλείασ μου, δι' οὗ ἵνα προσκαθίσῃ εἰς τὰ διαφέροντα τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ τόπια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ ἐπιλεγομένῳ Πασπάρῳ καὶ τῇ Βάρῃ ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους τῷ δημοσίῳ, ἕσους δυνηθῇ καὶ ἐκκουσσεύῃ τοῦτους ἀπὸ παντὸσ οἰουδήτινος ζητήματος, ἡ βασιλεία μου τὴν δέησιν αὐτοῦ προσηκαμένη εὐδοκεῖ διὰ τῆσ παρούσης προστάξεωσ, προσκαθίσαι αὐτὸν ἐν τοῖσ τοιούτοισ τοπίοισ ξένους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους καὶ ἐκκουσσεύειν αὐτοὺσ ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἡγουν ἀγγαρείασ, παραγγαρείασ, ζημίας, φωμοζημίας, καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, ἐξελάσεωσ πλωτῶν καὶ κονταράειων καὶ ἀπ' αὐτῶν δὴ τῶν δύο κεφαλαίων τῆσ ἀγάπησ καὶ τῆσ σιταρχίας, ὥστε ἔχειν αὐτοὺσ τοῦτον εἰσ συγκρότησιν τῶν τῆσ μονῆσ δουλειῶν. διὰ γάρ τοῦτο καὶ ὁ παρὼν τῆσ βασιλείασ μου ὄρισμοσ ἐγγερόνει αὐτῷ εἰσ ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰλιονίῳ ἰνδ. ιε' δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τῆσ βασιλικῆσ καὶ θείασ χειρός, εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ κάτωθεν διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου, ὡσ ἔθος τοῖσ μεσοζουσίῳ †.

CLVI. Sine anno, mense maio, ind. XIII.

Imperator locum Melorum eximit tributis navglibus.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν περὶ τῶν πλωτῶν τοῦ Κεφάλᾳ τῶν Μήλων ἐκκουσσεῦον αὐτοῦν †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκτεῖτε τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦσ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Μανουὴλ Κοντοφρέ. τὸ μέρος τῆσ σεβασμίας μονῆσ τῶν Λέμβων ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι καὶ ἔτι ζητεῖσ τὰ νομίσματα τῶν πλωτῶν ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτὴν χωρίου τῶν Μήλων, καὶ οὐκ ἔῃσ αὐτὸ ἀδιάσειστον κατὰ τὸν πρὸ ἡλίγου ἀποσταλέντα σοὶ ὄρισμόν τῆσ βασιλείασ μου, καὶ θαυμάζει ἡ βασιλεία μου, πῶσ ποιεῖσ τοῦτο καὶ παραθεωρεῖσ τὰ παρὰ τῆσ βασιλείασ μου ὀριζόμενά σοὶ ἐπιφωνηματικῶσ γούν σοὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ὡσ ἂν μηδὲλωσ ἐλκύσης τὸ τοιοῦτον χωρίον εἰσ τὴν τῶν πλωτῶν δόσιν, ἀλλὰ ἕσπον τοῦτο ἀνώτερον τῆσ τοιαύτης δόσεωσ. ἀνέμαθε δὲ ἡ βασιλεία μου,

ὅτι καὶ τὰ πρόβατα τῆς μονῆς τῆς δηλωθείσης καὶ τοῦ χωρίου τοῦ ῥηθέντος ἐμέτρησας καὶ ζητεῖς ἐννόμιον. διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν μηδὲως ἐλκύσῃς τὸ μέρος τῆς μονῆς ἢ τὸ χωρίον εἰς δόσιν ἐννομίου. τὸ γὰρ τῆς μονῆς μέρος χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου κέκτηται· ἐπὶ ἐξουσασεία τῶν τοιούτων πάντων, καὶ μὴ εἰς μάτην ὀχλῆς αὐτό. ἀντίστροφον δὲ τῷ μέρει τῆς μονῆς καὶ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ματῷ ἰνδ. ιγ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός, εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου †.

CLVII Sine anno, mense aprili, ind. X.

Imperator inquilinos Melorum eximit tributis navalibus.

† Ἐτερον πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῶν εἰς τὰ Μῆλα ἐνός ἡμίσεος πλωτῶν †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖε τῆ βασιλεία μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κύρ Μανουὴλ Κοντοφρέ, ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, ἀναδραμὸν εἰς τὴν βασιλείαν μου, ὑπέδειξεν αὐτῇ τὰ προσόντα τῆ κατ' αὐτὸν μονῆ χρυσόβουλλα τῆς βασιλείας μου, ἃ καὶ διαλαμβάνουσιν, ἀνωτέρους διατηρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ τὰ Μῆλα προσκαθημένους παροίκους αὐτῆς ἀπὸ τῆς τῶν πλωτῶν δόσεως. ἐπετέθη γοῦν τοῦτο ἀρτίως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πενήκοντα πλωτῶσι, πλωτῶσι εἰς πρὸς τῷ ἡμίσει. καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐάσῃς τοὺς τοιούτους παροίκους ἀνενοχλήτους ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῶν πλωτῶν δόσεως, καὶ ἵνα σοι δεχθῇ ὁ τοιοῦτος εἰς πρὸς τῷ ἡμίσει πλωτῶσι, δι' ἐμφανείας ἀρχιερατικοῦ σημειώματος, προβησομένου ἐξ ὁμολογίας τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς. τὸν μέντοι παρόντα τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸν ἀντίστροφον τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς, ἵνα ἐμφανίσῃ τοῦτον καὶ τοῖς κατὰ καιροὺς ποιουμένοις τὴν τῶν πλωτῶν ἐξέλασιν, καὶ ποιῶσι καὶ οὗτοι κατὰ τὴν τοῦτου περίληψιν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δεκάτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLVIII. Sine anno et mense.

Imperator possessiones monasterii eximit tributis.

I. † Ἐτερον πρόσταγμα, ἐξκουσσεῶν τὰ κτήματα τῆς μονῆς ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῶν κονταράτων καὶ λοιπῶν ὑδάτων †.

† Βεστιάριτα τῆς βασιλείας μου, Στρογγόλε Στουπκισῶτα. τὸ μέρος τῆς κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Λέμβου σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ἔητεῖς ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῆς κονταράτους καὶ ζευγοαμάξια, ἐπίσης τῇ λοιπῇ χώρᾳ τῆς βασιλείας μου. καὶ ἡ βασιλεία μου οὐχ ὤρισέ σοι, ἵνα ἀπαιτήσης ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς τοιαύτης μονῆς κονταράτους. ἀπαξ γὰρ ἀπέκοψε ταύτην ἡ βασιλεία μου καὶ τὰ κατ' αὐτὴν κτήματα ἀπὸ τῆς χώρας, καὶ οὐκ ἔχει τινὰ μετόχια εἰς τὸ συμπληρμελεῖν μετὰ τῆς χώρας. καὶ διερίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν μηδὲν ἐξέλασῃς ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς τοιαύτης μονῆς κονταράτους ἢ ζευγαμάξια ἢ ἄλλο τι τὸ τυχόν, καθὼς ποιεῖς ἐπὶ τῇ λοιπῇ χώρᾳ, ἀφ' ἧς ὤρισθης ἐξέλασαι κονταράτους, ἀλλ' ἀπέχῃς τέλειον ἐξ αὐτῆς καὶ τῶν ταύτης κτημάτων. ἠυδόκησε γὰρ οὕτω τὰ περὶ τούτου ἡ βασιλεία μου. ἀλλὰ ποίησον ἀπροφασίστως κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὄρισμόν, ὃν καὶ ἀντίστρεφον τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

II. † Εἶχε τὸ μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ια' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

II. † Ἐτερον πρόσταγμα, ἐξκουσσεῶν τοὺς πλωτμούς τῶν κτημάτων τῆς μονῆς, ὡς καὶ πρότερον †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὴ κῆρ Ἰσαάκιε Λεβούνη καὶ ὁμῆς οἱ κοινοῦντες τὴν ἐξέλασιν τῶν πλωτμῶν ἐν τῷ κατεπανικλίῳ τῆς Σμύρνης. ἀνέμαθεν ἡ βασιλεία μου, ὅτι ἐθήκατε εἰς τὸ χωρίον τὰ Μῆλα τὸ ὑπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων πλωτμῶν Ἔ'α ἡμῶν, καὶ ἐὰν οὕτως ἔχῃ, οὐκ ἐποιήσατε ταῦτο καλόν, τὸ γὰρ τοιοῦτον χωρίον πρὸ χρόνων ἐδωρήσατο τῇ μονῇ, καὶ ἔκτοτε μέχρι

τοῦ νόου οὐδ' ἔδωκε εἰς τὴν τῶν πλωτῶν δόσιν ἢ εἰς ἑτέραν ζημίαν κατὰ χώραν ἐκελευσάν. νόου οὖν πῶς τεθείκατε αὐτῷ ὑμεῖς εἰς τὴν τοιαύτην δόσιν τῶν πλωτῶν, διορίζεται οὖν ὑμῖν ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τὸ μὲν τοιοῦτον χωρίον ἐάσητε ἀκαταζήτητον ἀπὸ τῆς τῶν πλωτῶν δόσεως, τὸν δὲ τοιοῦτον ἵνα ἡμῖσι πλωτῶν ἵνα ἀναλάβητε ἀπὸ τοῦ ὁσπητίου τοῦ τὰς καταθέσεις ποιούντος Φαγομοῦ . . . καὶ οὕτως ἵνα ἀπομάθῃ τὸ τιθέναι εἰς τὰς ζημίας τὰς κατὰ χώραν ἐπερχομένας τὸ χωρίον τῆς μονῆς τῆς βασιλείας μου, ὃν μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναι ὑμῖν ἀντιστρέψατε τῇ μονῇ ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ εἰς ἀσφάλειαν. Εἶχε τὸ μὲν μαρτίφ Ἰνδικτιῶνος ὁ γ' δόξης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

III. † Ἐτερον πρόσταγμα, διορίζον καὶ τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν πλωτῶν, ὡς ἐξκουσσεῦον τὰ τῆς μονῆς †.

† Πανσέβαστε, σεβαστέ οἰκτεῖτε τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θεματοῦ τῶν Θρακησίων, κῦρ Μανουὴλ Κοντοφρέ. ἐπεὶ οὐδέποτε ἐδοθησαν ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων πλωτῶν χάριν τῶν προσόντων αὐτῇ παροίκων, ἐξότου ἐπεχορηγήθη ταύτῃ τὸ τῆς βασιλείας μου χρυσόβουλλον, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν μηδὲν ἐνοχλήσης αὐτῇ χάριν τῆς τῶν πλωτῶν δόσεως, ἀλλὰ ἐάσης αὐτὴν ἀνενόχλητον πάντῃ καὶ ἀδιάσειστον κατὰ τὴν περιληψίαν τοῦ προσόντος αὐτῇ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου. μᾶλλον μὲν οὖν ἐπίβλεπε καὶ τὴν τοιαύτην μονήν, καὶ δεφένδευε αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πειραθησομένου ὅτεδῆποτε ἄδικῆσαι αὐτὴν ἐφ' οἷς ἔχει †.

IV. † Εἶχε τὸ μὲν μαρτίφ Ἰνδ. ιγ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

IV. † Ἐτερον πρόσταγμα, διορίζον καὶ τοιοῦτον ἐπὶ τῶν πλωτῶν †.

† Ὁ ποιούμενος τὴν ἐξέτασιν τῶν πλωτῶν, βεστιαρίτα τῆς βασιλείας μου, . . . βατᾶ. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων

ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι ζητεῖς ἐξ αὐτοῦ πλώϊμον ἕνα πρὸς τῷ ἡμίσει, καὶ οὐκ εἶχε συνήθειάν ποτε ἢ τοιαύτη μονὴ διδόναι τι χάριν τοῦ τοιοῦτου κεφαλαίου τῶν πλωϊμῶν, κατεκράτησαν δὲ διὰ τοῦτο τὰ ζῶα τῆς τοιαύτης μονῆς. καὶ πῶς τοῦτο ποιεῖς καὶ ζητεῖς παρὰ τὴν συνήθειαν ἐξ αὐτῆς πλωϊμους; ἔθεν γοῦν ἐδίδοντο κατέτος, ἐκείθεν πάλιν ἠφείλεις σὺ ἐπαρεῖν τοὺς πλωϊμους. διορίζεται γοῦν σοι ἡ βασιλεία μου ἐπιφωνηματικῶς, ὡς ἂν μηδὲν ἔλκυσθης τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς δόσιν πλωϊμων, ἀλλ' ἔδωκας τὸ καθόλου ἀδιάσειστον, ἐπεὶ οὐδέποτε δέδωκε τὸ τυχὸν χάριν τοῦ κεφαλαίου τῶν πλωϊμων. ἀπολύσθης δὲ πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὰ ζῶα, ἄπερ ἀφείλου ἐξ αὐτῆς καὶ κρατεῖς. ποιήσον οὖν ἀπροφασίστως κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὄρισμόν, καὶ μὴ θελήσῃς ἄλλοτε ὀχληθῆναι περὶ τοῦτου τὴν βασιλείαν μου. τινὰ γοῦν πρόφασιν μὴ εἰρήσεις διὰ τοῦτο καὶ λείψῃ τις ἀπὸ τῶν πλωϊμῶν· ἡ γὰρ τοιαύτη μονὴ ποτὲ οὐκ ἐδίδου πλώϊμον, καὶ ἡ χώρα ἐδίδου κατ' ἔτος τοὺς πλωϊμους ἐξ ἀκεραίου †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ἐβδόμης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

V. † Ἔτερον πρόσταγμα περὶ τοῦ ἐννομίου τῶν ζῴων τῆς μονῆς καὶ τῶν παροίκων αὐτῆς †.

† Ὁ ποιῶν τὴν δουλείαν τῆς ἀπογραφῆς ἐν τῷ κατεπανικίῳ Σμόρνῃς, Ἰωάννη Κωνστομάρη· ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι εἰσῆλθες καὶ ἐμέτρησας τὰ πρόβατα τῆς μονῆς καὶ τῶν παροίκων αὐτῆς καὶ τῶν μετοχιῶν, καὶ ζητεῖς ἐννόμιον, καὶ ἐπεὶ διὰ χρυσοβόλλου τῆς βασιλείας μου ἐξουοσσεῖς ἡ μονὴ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐννόμιον τῶν προβάτων αὐτῆς ὡς ῥητῶς ἀναταττόμενον ἐν αὐτῷ, διατηρήσῃς τὴν μονὴν ἀνενόχλητον καὶ ἀκαταζήτητον ἀπὸ τῆς τοῦ ἐννομίου δόσεως κατὰ τὴν περιληψίαν τῶν χρυσοβόλλων. ἀντίστρεφον δὲ τῇ μονῇ καὶ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὄρισμόν μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναί σοι †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ια' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

OLIX. Sine anno, mense iulio, ind. IV.

Imperator monasterio donat quindécim hyperpyra.

† Ἐτερον πρόσταγμα διὰ τῶν δεκαπέντε ὑπερπύρων τῶν ἀπὸ τῆς περισσείας τῶν τῆς μονῆς κτημάτων καὶ παραδοθέντων πάλαι †.

† Οἰκεῖ τῇ βασιλείᾳ μου, Ἰωάννη Σορόπουλε. ἡ βασιλεία μου διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀπὸ τῆς περισσείας τῶν ὑπερπύρων τῆς εὐρεθείσης ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς σου εἰς τὰ κτήματα τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων παραδώσεις πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν τὰ δεκαπέντε ὑπέρπυρα, τὰ δὲ ἐκλιποικα οἰκονομήσης τελειοθαι παρὰ τῆς διαληφθείσης μονῆς εἰς τὸ τῆς βασιλείας μου βεσιτάριον. ποιήσον οὖν, καθὼς σοι ἡ βασιλεία μου διορίζεται, ἀντίστροφον δὲ καὶ τὸν παρόντα ἔρισμόν τῆς βασιλείας μου τῇ ἀναγεγραμμένῃ μονῇ τῆς βασιλείας μου δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μηνίλουλιφ λνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

OLX. Sine anno, mense iunio, ind. XIV.

Imperator tuetur iura monasterii.

† Ἐτερον πρόσταγμα διὰ τὰς ἀδικίας καὶ δυναστείας, ἃς εἶχεν ἡ μονὴ ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ Γαβαλά καὶ τῶν Ταρχανειωτῶν †.

† Οἰκεῖ τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κὺρ Γεώργις Καμμουτζοβούκη τὸ μέρος τῆς κατὰ τὸ Νύμφαιον διακειμένης σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων ἐπικεκλημένης ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς διό εἰσι τὰ κτήματα τῆς μονῆς πλησίον τῶν κτημάτων τοῦ πανσεβάστου μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ θεοσώστου στόλου τῆς βασιλείας μου, τοῦ Γαβαλά, καὶ τῶν Ταρχανειωτῶν, εὐρίσκουσιν οὐκ ὀλίγην ἀδικίαν ἐξ αὐτῶν. εἰσέρχονται γὰρ ἀμετόχως καὶ ἄνευ εἰδήσεως τῶν μοναχῶν, καὶ κατασπέρουσι τὰ τούτων χωράφια εἰς τὸ διδόναι δῆθεν πρὸς τοὺς μοναχοὺς μορτῆν, καὶ ἀρπάζουσι τὰ ἄπερ ἔχουσιν οὗτοι διὰ τε χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου καὶ ἀπογραφικῶν ἀποκαταστάσεων. καὶ ἐδεήθη περὶ

τούτου τῆς βασιλείας μου, ἔθεν καὶ διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τηρήσης τὸ πρακτικὸν τῆς μονῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ χρυσόβουλλον, καὶ οἰκονομήσης, ἵνα μὴ εὐρίσκη ἀδικίαν ἢ δυναστείαν ἢ ὄχλησιν παρά τινος εἰς ταῦτα, ἀλλὰ κατέχειν αὐτὰ ἀνενοχλήτως, τὸ δὲ μέρος τοῦ πανσεβάστου μεγάλου θρουγγαρίου τοῦ θεοσώστου στόλου τῆς βασιλείας μου, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν Ταρχανειωτῶν ἐπιφωνήσῃ ἀπέχειν τέλος τοῦ ἀδικεῖν καὶ πλεονεκτεῖν τὴν μονὴν εἰς τὰ κτήματα αὐτῆς ἢ κατακάμνειν χωράφια ταύτης, μὴ βουλομένων τῶν μοναχῶν. ποιήσον οὖν κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὄρισμόν, καὶ δεφένδουε τοὺς μοναχοὺς εἰς τὸ μὴ εὐρίσκειν ἀδικίαν ἢ ἀρπαγὴν ἢ πλεονεξίαν εἰς τὰ κτήματα αὐτῶν, ὅπως ποιῶσι τοῦτο καὶ οἱ μετὰ σὲ διενεργήσοντες, τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μὴν Ἰουνίῳ Ἰνδ. ιδ' δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

OLXI. Sine anno, mense februario, ind. II.

Imperator iubet incolas Baras subiectos et tributarios esse monasterio.

† Πρόσταγμα διὰ τοὺς ἐποίκους τῆς Βάρης ὡς ἀπειθῶν ὄντων ἵνα ζημιωθῶσι †.

† Ἐπεὶ ὑπεμνήσθη τῇ βασιλείᾳ μου παρὰ τῶν μοναχῶν τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λέμβου ἀσκουμένων, ὡς οἱ ἐποίκοι τοῦ χωρίου Βάρης, ὑπερ ἔχουσι διὰ χρυσοβούλλων τοῦ τε αἰδίδιμου βασιλέως καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου, ἔτι δὲ καὶ δι' ὀρισμῶν διαφορῶν καὶ πρακτικῶν, ὧν ἐποίησε τοῦτοις ὁ Ἀϊκάνης καὶ ὁ Σβάδεος, οὐ κείθονται τοῖς τοιοῦτοις μοναχοῖς, καὶ τὸ ἀνήκον τέλους χάριν καταβάλλειν οὐ θέλουσιν. ἔτι δὲ πρὸς τῷ μὴ τοῦτο διδόναι τοὺς τοιοῦτους κωλύουσι καὶ τοὺς ἀπὸ ξένης ἐλθόντας καὶ ἐκεῖσε προσκαθίσαντας εὐγνωμόνως διδόναι τὸ ἀνήκον αὐτῇ, οὔτε δὲ τῇ συνήθει ἀγγαρείᾳ ὑποκεισθαι θέλουσιν, οὔτε ἄλλο τι ποιεῖν ἐθέλουσι τῶν ὅσα ὑπὸ παροιχίαν τελούντων ποιοῦσιν, ἡ βασιλεία μου τῶν μοναχῶν ἀκροασαμένη καὶ ὡς εὐλογον τὴν τούτων αἰτησὶν προσηκαμένη, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προσταξέως, ὑποκεισθαι τοὺς τοιοῦτους χωρίου Βάρης ἐποίκους τῇ μονῇ τῶν Λέμβων καὶ διδόναι πρὸς αὐτοὺς τὸ ἀνήκον τέλος, τὴν

συνήθη ἀγγαρείαν, καθὰ καὶ πρότερον, καὶ ἄλλο εἴ τι ἀνήκει τῇ τοιαύτῃ μονῇ, εὐγνωμόνως καὶ ὀλοπροθύμως, εἰ δ' οὖν, ὀφείλει ὁ ἐνεργῶν τὸ θέμα τῶν θρακησίων δικαίω τοῦ δημοσίου ποιεῖν εἰς τοὺς τοιοῦτους χωρίτας ἀξίαν παιδεύειν καὶ ἀναγκάζειν εἰς τὸ καὶ ἀνοντας ὑποκείσθαι τοῖς μοναχοῖς καὶ τὸ ἀνήκον διδόναι αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ στρατείας γινομένης πρὸ καιροῦ ἐφθάσαν οἱ τοιοῦτοι ἔποικοι Βάρρης δανείσασθαι ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν τοιοῦτων μοναχῶν ὑπέρπορα-ἐξάγια πεντηκονταπέντε, καὶ τῆς τούτων ἀποδόσεως οὐδόλως μνείαν πεποιήνται, διορίζεται ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης προσταξέως, ὡς ἂν ἀποδώσουσι καὶ ταῦτα τῷ μέρει τῆς μονῆς κατὰ τὸ ἀπαράλειπτόν τε καὶ ἀκολόβωτον, εἰ μὴ βούλονται πρὸς τῷ καὶ ἀφαίρειν ὑποστήναι τῶν τοιοῦτων νομισμάτων καὶ ζημιᾶν πλείονα παθεῖν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγένοι καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. δευτέρως δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χεῖρός †.

OLXIL Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator iura et possessiones monasterii tuetur.

† Πρόσταγμα, ἀποτρέπον πάντας τοὺς ὡς πλησιαστάς τῶν τῆς μονῆς κτημάτων καὶ ἀδικοῦντας ταῦτα †.

† Οἶκειε γραμματικῆ τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν θρακησίων, Φωκᾶ Λυττωρειανέ. οἱ μοναχοὶ τῆς κατὰ τὴν Σμόρνην σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπισκεκλημένης τοῦ Λέμβου ἀνέφερον, ὅτι τινὰ κτήματα προσωπικὰ καὶ ἀρχοντικὰ πλησιάζουσι τοῖς μετοχλοῖς αὐτῶν, περιφρονοῦντες δὲ οἱ κατέχοντες τὰ τοιαῦτα κτήματα καταπλεονεκτοῦσι καὶ ἀδικοῦσι τὰ τοιαῦτα μετόχια τῆς κατ' αὐτοὺς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς, καὶ ἐπάγουσιν αὐτῇ οὐκ ὀλίγην ἐπίθεσιν καὶ ζημιᾶν, ἀρπάζοντες καὶ ἰδιοποιούμενοι εἴ τι βούλονται ἀπὸ τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς δικαίων, ὑπὲρ οὗ καὶ παρεκλήτευσαν τὴν βασιλείαν μου, ἥτις καὶ διορίζεται σοι, ὡς ἂν, εἴπερ ἔνι τοι-

οὔτεον, ἀναδέξῃ τοὺς τοιοῦτους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσης, ἵνα μὴ εὐρίσκωσι παρά τινος τῶν τοιούτων καταθυναστίαν τινὰ καὶ ἐπίθεσιν ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς δικαίοις, ἀλλὰ διατηρῶνται χάριν τοῦτοῦ ἀνενόγητοι καὶ ἀδίασειστοι, μὴ παραχωρῶν καταπλεονεκτεῖσθαι παρά τινος καὶ ὑφίστασθαι ἀρπαγὴν τινὰ καὶ καινοτομίαν εἰς τὰ προσόνια τοῦτοις, ἀλλὰ δεφενδεύων καὶ περιέπων αὐτοὺς καὶ ἀποσοβῶν ἐκεῖθεν τὸν βουλούμενον περιφρονεῖν καὶ διασείειν αὐτούς. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρὸν α ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ γοεβρίφ ἰνδ. τετάρτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLXIII. Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator monachos tuetur contra iniurias inquilinorum Neostongi.

† Ἔτερον πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἀδικιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ κακώσεων τῶν παροίκων τοῦ Παρακοιμωμένου †.

† Οἰκτεῖτε γραμματικῆ τῆς βασιλείας μου, δοξὲ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Φωκᾶ Ἀδωπειανῆ. οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς βασιλείας μου τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης τοῦ Λέμβου ἀσκούμενοι μοναχοὶ ἀνέφερον, ὥς διὸ εὐρίσκεται τὸ κτήμα τῆς ὑπ' αὐτοὺς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τὸ λεγόμενον ἢ Βάρη ἔχον πλησιασμόν μετὰ τοῦ χωρίου τοῦ θεῖου τῆς βασιλείας μου τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης, κύρου Ἰωάννου Δούκα τοῦ Νεοστόγγου, τοῦ ἐπιλεγόμενου Πρινοβάρεος, οὐκ ὀλίγας ὑφίστανται τὰς ἀδικίας καὶ κακώσεις παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ προσκαθημένων παροίκων αὐτοῦ. πρὸ χρόνων ἀπῆλθόν τινες ἀπὸ τούτων εἰς τὴν μάνδραν τῶν ζώων τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ εὐρισκομένου ἐκεῖσε μοναχοῦ τυρία, καὶ διὸ οὐ δέδωκέ τι πρὸς αὐτοὺς, ἔκρουσαν αὐτῷ ῥάβδῳ κατὰ κεφαλῆς, καὶ παρατίκα ἐτελεύτησε. μεθ' ἡμέρας δὲ πάλιν τινὰς ἐποίησαν οἱ τοιοῦτοι πάροις καὶ ὁδὸν μέσον τοῦ ἀμπελώνος τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅθεν καὶ ἀπῆλθον ὁ τότε ἡγουμενεύων μετὰ τῶν μοναχῶν, καὶ διὸ ἐλάλησεν, ἴδωκαν αὐτῷ μετὰ λαντζονίου. εἶτα ἔδηραν τὸν ἱερομόναχον Γρηγόριον, ὡσαύ-